14/03/2026

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Να μπούμε στην αγκαλιά της Παναγίας μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος



Σε τρεις Ακολουθίες των Γ΄ Χαιρετισμών χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στην πόλη της Λαμίας.

Αρχικά, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τέλεσε την Γ' Στάση των Χαιρετισμών στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Στυλιανού στο Πρότυπο Εκκλησιαστικό Γυμνάσιο και Λύκειο Λαμίας «Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης», στο πλαίσιο της εβδομάδος των ιερατικών κλίσεων, που έχει ορίσει η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος. Για τον λόγο αυτό στην μαθητική αυτή εκκλησιαστική προσευχητική σύναξη αναγνώσθηκε επίσημα η βαρυσήμαντη Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί των Ιερατικών Κλίσεων» από τον Διευθυντή

της Περιφερειακής Εκκλησιαστικής Εστίας Αρχιμανδρίτη π. Ηρωδίωνα Ρίζο.

Στην κεντρική Ακολουθία των Γ’ Χαιρετισμών ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Λαμίας, η οποία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Ψάλλαμε απόψε «Ξένον τόκον ἰδόντες ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τόν νοῦν εἰς οὐρανόν μεταθέντες». Είναι όντως ξένος αυτός ο τόκος. Τι σημαίνει ξένος; Σημαίνει παράδοξος. Είναι διαφορετικός, όσο κι αν η γέννηση του Χριστού ομοιάζει απαράλλαχτα με τη γέννηση του κάθε ανθρώπου, που έρχεται στον κόσμο, παρά ταύτα είναι και τόσο διαφορετική, διότι αφ’ ενός μεν η Παναγία μας συνέλαβε τον Χριστό εκ Πνεύματος Αγίου και τον σάρκωσε μέσα στα άχραντά της σπλάχνα, μέσα στα οποία στο Σώμα του Χριστού ενώθηκε η θεία με την ανθρώπινη φύση, αλλά ακόμα και τα γεγονότα τα εξωτερικά, τα οποία συνόδευσαν τον ερχομό και τη γέννηση του με αυτόν τον τόκο, όλα ήταν παράδοξα και περίεργα. Ο Βασιλεύς των Βασιλευόντων, ο Κύριος των Κυριευόντων, ο Δημιουργός του κόσμου γεννάται διωγμένος, κατατρεγμένος μέσα σε μία πτωχική φάτνη και γνωρίζει από την πρώτη στιγμή του ερχομού του στην ιστορία την εχθρότητα, την δολιοφθορά, την αμφισβήτηση αλλά και το μίσος όχι μόνο ενός παρανοϊκού δυνάστη, του Ηρώδη, μιας παράλογης εξουσίας αλλά και άλλων πολλών που αναζητούν να φονεύσουν ακόμη και το νήπιο Ιησού, γεννάται ωστόσο μέσα στην αγκαλιά ποιμένων, βοσκών, κτηνοτρόφων, ανθρώπων της φύσης, γεννάται μέσα στην αγκαλιά των αλόγων ζώων που θερμαίνουν την μητρική κλίνη της Υπεραγίας Θεοτόκου, γεννάται μέσα σε ένα περιβάλλον όπου φυτρώνει η αναζήτηση της αλήθειας και έρχονται Μάγοι εξ Ανατολών αναζητώντας την αλήθεια γιατί νιώθουν ανεπάρκεια στην δική τους γνώση, νιώθουν ένα κενό το οποίο αναζητούν μέσα από τον αστέρα που τους οδηγεί στο σπήλαιο της Βηθλεέμ.

Ξένος και παράδοξος αυτός ο τόκος! Ξενότροπον ονομάζει την πνευματική ζωή ο Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης. Ξενότροπος ιατρική ονομάζει τη θεραπεία που κομίζει ο Ιησούς μέσα στον κόσμο, τη Θεία Οικονομία δηλαδή, στο Συμβουλευτικό του Εγχειρίδιο, ο Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης και καθώς βλέπουμε αυτόν τον ξένο τόκο μας δίνεται η δυνατότητα να απομακρυνθούμε από τον κόσμο, να αποξενωθούμε από τον κόσμο. Και τι σημαίνει αποξενώνομαι από τον κόσμο; Δεν σημαίνει γίνομαι αντικοινωνικός ή περιθωριακός και αγενής. Δεν σημαίνει ότι

αποκτώ μία παραβατική συμπεριφορά, δεν σημαίνει ότι απομακρύνομαι από την καθημερινότητα της ζωής, ότι παύω να έχω σχέσεις με τους συνανθρώπους μου, ότι κλείνομαι στον εαυτό μου, ότι επιλέγω έναν εγωκεντρικό, έναν εκκεντρικό μάλλον τρόπο ζωής, δεν σημαίνει αποξένωση από τον κόσμο ότι επιλέγω να ζήσω με έναν τρόπο εκκωφαντικής πρόκλησης, για να δείξω ότι τάχατες είμαι διαφορετικός, ότι δεν είμαι σαν τον υπόλοιπο κόσμο αλλά σημαίνει ότι επιλέγω έναν τρόπο εσωτερικής ζωής, μία στάση ζωής, η οποία δεν εγκλωβίζεται στα στενά όρια του παρόντος κόσμου, στα στενά όρια της καθημερινότητάς μου, δεν περιορίζεται η ζωή μου, η ψυχή μου, τα όνειρά μου, αυτά που αγαπώ, που επιθυμώ, που λατρεύω, δεν περιορίζονται οι επιθυμίες μου και τα ενδιαφέροντά μου μονάχα στο τι θα φάω, τι θα φορέσω, πώς θα περάσω την μέρα μου, έστω πώς θα έχω ένα αξιοπρεπές εισόδημα, για να επιβιώσω στην καθημερινότητά μου, δεν περιορίζομαι μονάχα σε μία εξωτερική αρμονική συνύπαρξη. Σημαίνει ότι μέσα μου αναζητώ κάτι βαθύτερο, αναζητώ κάτι μεγαλύτερο, αναζητώ κάτι σπουδαίο.

Και αυτό το σπουδαιότερο το βρίσκω που; Εκεί που καλούμαι να μεταθέσω τις προτεραιότητές μου. Τις προτεραιότητες του νου μου, της ψυχής μου, της ύπαρξής μου. «Τόν νοῦν εἰς οὐρανόν μεταθέντες». Αυτή τη μετάθεση στον ουρανό, αυτή τη μετάθεση σε αιώνιες πραγματικότητες, αυτή τη μετάθεση από τα φθαρτά στα άφθαρτα, από τα θνητά στα αθάνατα, αυτή την μετάθεση από τα αναλώσιμα προϊόντα αυτού του κόσμου, που έρχονται και παρέρχονται και τελειώνουν πολύ γρήγορα, σε αυτά τα οποία δεν σβήνουν και δεν χάνονται, σε αυτά τα οποία μένουν εις τον αιώνα.

Αυτή την μετάθεση από τη γη στον ουρανό μας τη χαρίζει το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Θα ήταν αδύνατη αυτή η μετάθεση της ύπαρξής μας ολόκληρης, αυτή η ουρανοποίηση της ζωής μας, αυτή η δυνατότητα από πολίτες, απλούς πολίτες αυτού του κόσμου, να γίνουμε ουρανοπολίτες, να γίνουμε πολίτες του ουρανού, αυτή τη δυνατότητα μας τη χαρίζει η Παναγία. Όταν κανείς προσεγγίζει το πρόσωπο της Παναγίας όταν κανείς ακουμπά, αφήνει, εναποθέτει, εμπιστεύεται, χαρίζει την ύπαρξη του, όποια και αν είναι αυτή, χαρίζει ακόμη και τα πάθη, τις αδυναμίες και τα αμαρτήματα του, τα ελαττώματα του, τα βάρη του, χαρίζει τους καημούς και τους πόνους του, χαρίζει ακόμη και τα εγκλήματά του στην Υπεραγία Θεοτόκο, τότε νιώθει πραγματικά ότι μπορεί να πετάξει στον ουρανό, τότε νιώθει πραγματικά ότι τα πόδια του δεν έχουν βαρίδια, τα οποία τον κρατούν καθηλωμένο, βαλτωμένο μέσα σε μία απελπισία αλλά έχει ελπίδα, έχει ζωή, έχει προοπτική.

Η Παναγία μας παρηγορεί, η Παναγία μας στηρίζει, η Παναγία μας κατανοεί και κυρίως η Παναγία μας, μεταξύ των άλλων, είναι αυτή, η οποία είναι «πολλῶν

πταιόντων συγχώρησις». Ζούμε σε έναν κόσμο δυστυχώς έχουμε γίνει πολύ μεν αυστηροί ο ένας με τον άλλο, πολύ δε επιεικείς με τον εαυτό μας, ανεκτικοί με τον εαυτό μας, καθώς τα πάντα τα δικαιολογούμε στον εαυτό μας. Και έρχεται η Παναγία να παρουσιάσει έναν άλλο τρόπο ζωής. Έρχεται η «πολλών πταιόντων συγχώρησις». Έρχεται αυτή που φέρνει τη συγχώρεση, έρχεται αυτή η οποία μας καλεί σε μία άλλη στάση, στη ζωή της αγάπης, της κατανόησης, της ενσυναίσθησης. Την ζωή του ουρανού φέρνει η Παναγία στη ζωή μας και αυτό είναι τεράστιο δώρο, το οποίο μας προσφέρει. Μην μείνουμε θεατές, μην μείνουμε ούτε καν τηλεθεατές ή ακροατές, μην μείνουμε εκ του μακρόθεν να παρακολουθούμε το πρόσωπο της Παναγίας, αλλά να μπούμε στην αγκαλιά της Παναγίας μας, να μπούμε στον τρόπο της ύπαρξής Της και να την αφήσουμε να μας πάρει από το χέρι, να την εμπιστευθούμε ως Μάνα μας να μας οδηγήσει αυτή στο δρόμο της ζωής μας».

Τέλος, αργά το βράδυ, της Παρασκευής, ο Σεβασμιώτατος ανηφόρισε για μία ακόμη φορά στο Κάστρο της Λαμίας και χοροστάστησε στην Ακολουθία των Γ΄ Χαιρετισμών στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου της Ενορίας Παναγίας Δεσποίνης στις παρυφές της Ακροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο κήρυγμά του από τον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου στο Κάστρο αναφέρθηκε στο περιεχόμενο της χαράς, με την οποία προσφωνούμε την Υπεραγία Θεοτόκο, τα 144 «Χαίρε», με τα οποία όχι μόνο αποδίδουμε την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μας στην Παναγία μας, αλλά κυρίως εκφράζουμε την ικεσία και την παράκλησή μας, για να γεμίσει χαρά και η δική μας ζωή από την «πηγή της αληθούς χαράς», που είναι η Υπεραγία Θεοτόκος.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:


NIKE